

Conferința cu participare internațională

**NOUA LEGISLAȚIE PENALĂ:
TRADIȚIE, RECODIFICARE, REFORMĂ,
PROGRES JURIDIC**

VOLUMUL II

București, 26 octombrie 2012

Aula Academiei Române
(Calea Victoriei nr. 125)

Editor:
Institutul de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu”
al Academiei Române

Universul Juridic

București

-2012-

Editat de S.C. Universul Juridic S.R.L.

Copyright © 2012, S.C. Universul Juridic S.R.L.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA ȘI
ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

**NOUA LEGISLAȚIE PENALĂ: TRADIȚIE, RECODIFICARE, REFORMĂ,
PROGRES JURIDIC. Conferință cu participare internațională (2012;
București);**

**Conferința cu tema : Noua legislație penală: tradiție, recodificare,
reformă, progres juridic : București, 26 octombrie 2012 / Institutul de Cercetări
Juridice „Acad. Andrei Rădulescu” , Academia Română, - București : Universul
Juridic, 2012**

2 vol.

ISBN 978-606-673-009-9

**Noua legislație penală: tradiție, recodificare, reformă, progres juridic – 2012 –
978-973-127-965-7**

343(063)

REDACȚIE:

tel./fax: **021.314.93.13**

tel.: **0732.320.666**

e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL

telefon: **021.314.93.15; 0726.990.184**

DISTRIBUȚIE:

tel./fax: **021.314.93.16**

e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

COMENZI ON-LINE,

CU REDUCERI DE PÂNĂ LA 15%

I.

DREPT PENAL

MĂSURA CONFISCĂRII EXTINSE ÎN CAZUL INFRACTIUNILOR DE CORUPȚIE

Prof. univ. dr. **Alexandru BOROI**
Universitatea Danubius din Galați

Prep. univ. drd. **Gina NEGRUȚ**
Academia de Poliție „Al I. Cuza” București

Abstract

Although the current legal framework allows for confiscation of corruption, due to the need to harmonize national legislation with EU states, was introduced by Law nr. 63/2012 confiscation extended to them. How effective will this solution will be able to see when its application in relation to the Constitution.

Keywords: special confiscation, extended confiscation, confiscation of the proceeds of crime, proceeds of crime, presumption of lawful acquisition of wealth

Societatea se confruntă în momentul de față cu o problemă al cărei fond a generat în ultimul timp o multitudine de controverse atât din punct de vedere al încercărilor de definire, cât și din punct de vedere al identificării unor modalități viabile de prevenire și eradicare. Deși fenomenul corupției a apărut odată cu primele forme de organizare ale societății umane, ca fiind unul dintre cele mai grave și răspândite comportamente ale funcționarilor publici¹, asistăm în prezent la o creștere semnificativă a interesului manifestat de către organismele naționale și internaționale, fapt care demonstrează importanța acestei permanente amenințări împotriva sistemului democratic și economic.

Datorită multiplelor fațete pe care le poate îmbrăca acest fenomen prezent în diferite domenii de activitate², în încercarea de definire a „corupției”³, s-au utilizat mai multe modalități de explicare a acestui termen⁴. Ca urmare a acestui fapt, putem spune că nu există o definiție universal valabilă, corupția reprezentând o problemă cu care se confruntă

¹ A se vedea, V. Dobrinou, *Corupția în dreptul penal român*, Ed. Atlas Lex, București, 1995, p. 5.

² C.J. Friedrich, *Corruption concepts in historical perspective*, p. 15; J.Gardiner, *Defining corruption*, p. 25, in *Political corruption – Concepts and contexts*, Third Edition – A.J. Heidenheimer, M. Johnston editors, New Jersey, 2009, documentul este disponibil online la adresa: www.books.google.com.

³ Din punct de vedere etimologic, provine din latinescul *corrumpere*, care înseamnă *a rupe, a distruge*.

⁴ În Dicționarul explicativ român, definirea corupției face referire la o abatere de la moralitate, de la cinste, de la datorie, dar și desfrânare, depravare. În Oxford dictionaries corupția este definită ca fiind comportamentul necinstit sau fraudulos al celor care se află la putere și care implică de obicei mita, documentul este disponibil online la adresa: www.oxforddictionaries.com. Definiția atribuită de Banca Mondială termenului de corupție este reprezentată de întrebuintarea ilegală a resurselor publice în scopul unui câștig personal (a se vedea – *Helping countries combat corruption: The role of the World Bank, the International Bank of Reconstruction and Development*, septembrie 1997, p. 19); definiția atribuită de Fondul Monetar Internațional termenului de corupție este reprezentată de abuzul de putere publică sau de încredere pentru beneficiul privat, documentul este disponibil online la adresa: www.imf.org/external/np/gov/eng/index.htm.

toate guvernele, indiferent de nivelul de dezvoltare al statelor⁵. Practic, putem constata că lent, corupția ajunge să aibă un efect negativ asupra psihicului național, ajungând în cele din urmă să submineze întregul sistem de guvernare. Această corupție sistemică creează o cultură a corupției cu consecințe deosebit de grave pentru dezvoltarea social-economică generală sau regională și o percepție greșită a oamenilor asupra a ceea ce este bine și rău⁶, motiv pentru care comunitatea internațională a dezvoltat instrumente utile în scopul prevenirii și combaterii eficiente a actelor de corupție⁷, care conțin în același timp dispoziții care să permită confiscarea sau blocarea instrumentelor și produselor infracțiunilor de corupție sau asimilate acestora.

Cadrul legislativ internațional privind măsura confiscării speciale în cazul infracțiunilor de corupție este reprezentat de Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției⁸ care cuprinde pe lângă măsurile necesare prevenirii și incriminării actelor de corupție și prevederi referitoare la obligația fiecărui stat de a lua măsurile necesare în vederea confiscării produsului sau bunurilor folosite pentru săvârșirea infracțiunilor de corupție⁹, aplicarea acestor măsuri făcându-se conform Ghidului Legislativ pentru Implementarea Convenției Națiunilor Unite împotriva corupției elaborat în 2006¹⁰. În acest sens putem menționa prevederile art. 31 pct. 1 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției care prevede că fiecare stat parte trebuie să ia, în măsura posibilităților și în cadrul sistemului său juridic intern, măsurile necesare pentru a permite confiscarea: a) produsului infracțiunii provenind din infracțiunile prevăzute de prezenta convenție sau a bunurilor a căror valoare corespunde cu cea a produsului; b) bunurilor, materialelor sau altor instrumente folosite sau destinate a fi folosite pentru infracțiunile prevăzute de prezenta convenție,

La nivel european, instrumentele juridice ale Consiliului Europei împotriva corupției cuprind reguli și stabilesc standarde eficiente în lupta împotriva infracțiunilor de corupție alături de măsura confiscării bunurilor și instrumentelor necesare săvârșirii acestor infracțiuni. Dintre acestea putem menționa confiscarea specială prevăzută în Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii¹¹; confiscarea specială prevăzută în Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea, confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea

⁵ Conform UNDP (United Nations Development Programme) există două forme de corupție. Corupția spontană care se întâlnește în societățile dezvoltate, bazate pe o etică și o morală puternică în sectorul public și corupția instituționalizată care se găsește în societățile slab dezvoltate, în care comportamentele corupte sunt omniprezente, unde corupția a devenit un mod de viață, un scop și o perspectivă față de funcția publică, documentul este disponibil online la adresa www.apec.org.au.

⁶ J. Balboa and E.M. Medalla, *Anti-Corruption and Governance: The Philippine Experience*, p. 2, documentul este disponibil online la adresa: www.apec.org.au.

⁷ S. Corlățeanu, D. Ciuncan, *Infracțiuni de corupție și infracțiuni privind piața de capital*, Ed. Universul Juridic, București, 2009, p. 21.

⁸ Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (Convenția de la Merida) a fost adoptată prin Rezoluția 58/4 din 31 octombrie 2003 și a intrat în vigoare la 14 decembrie 2005, ratificată de România prin Legea nr. 365/2004, publicată în M. Of. nr. 903 din 5 octombrie 2004.

⁹ Documentul este disponibil online la adresa: www.transparency.org.ro.

¹⁰ www.unodc.org.

¹¹ Adoptată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990, ratificată de România prin Legea nr. 263/2002, publicată în M. Of. nr. 353 din 28 mai 2002.

terorismului¹²; confiscarea specială prevăzută în Decizia-cadru a Consiliului nr. 2001/500/JHA privind spălarea banilor, identificarea, depistarea, sechestrarea, ridicarea și confiscarea instrumentelor și produsului infracțiunii¹³; confiscarea specială prevăzută în Decizia-cadru a Consiliului nr. 2006/783/JHA privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a dispozițiilor de confiscare¹⁴. De asemenea, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Decizia-cadru nr. 2005/212/JAI¹⁵ privind confiscarea produselor, instrumentelor și altor bunuri aflate în legătură cu criminalitatea, ca urmare a faptului că instrumentele juridice existente în materia confiscării nu au contribuit în mod suficient la asigurarea unei cooperări transfrontaliere eficace și că un număr de state membre nu sunt încă în măsură să confişte în mod eficient produsele infracțiunilor¹⁶. Această decizie a fost adoptată de Consiliul Uniunii Europene în scopul prevenirii și combaterii eficiente a criminalității organizate. În acest scop, conform alin. (5) din preambulul la sus amintita decizie se precizează ca statele membre, luând în considerare cele mai bune practici și cu respectarea corespunzătoare a principiilor fundamentale de drept, să prevadă posibilitatea introducerii în dreptul penal, civil sau fiscal, după caz, a unei reduceri a sarcinii probei în ceea ce privește sursa bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune ce are legătură cu criminalitatea organizată.

De asemenea, în art. 1 al acestei decizii sunt definiți termenii care sunt folosiți în reglementarea recunoașterii și executării dispozițiilor privind confiscarea¹⁷: produs, bun, instrument, confiscare, persoană juridică¹⁸, iar art. 2 prevede că „Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-i permite acestuia să confişte, în totalitate sau în parte, instrumentele și produsele care sunt rezultatul unei infracțiuni, care se pedepsesc cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată mai mare de un an, sau bunurile de o valoare corespunzătoare acestor produse”.

Constatăm în prezent că România beneficiază de un cadru legislativ coerent și cuprinzător¹⁹ reprezentat de dispozițiile Codului penal și legilor speciale din domeniul combaterii corupției și al crimei organizate existând nenumărate dispoziții privind confiscarea „specială” a bunurilor provenite din infracțiuni, inclusiv în situația în care acestea se află în posesia unor terți, răspunzând astfel cerințelor impuse de standardele europene. Astfel, **cadru legislativ intern privind măsura confiscării speciale** este reprezentat de dispozițiile legale cuprinse în Partea generală a Codului penal, unde conform prevederilor

¹² Adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, ratificată de România prin Legea nr. 420/2006, publicată în M. Of. nr. 968 din 4 decembrie 2006.

¹³ J.Of. nr. L 182 din 5 iulie 2001, p. 1.

¹⁴ J.Of. nr. L 328 din 24 noiembrie 2006, p. 59.

¹⁵ J.Of. nr. L 68 din 15 martie 2005, p. 49.

¹⁶ Expunere de motive la Legea nr. 63/2012.

¹⁷ D. Hoffman, *Confiscarea specială în dreptul penal*, Ed. Hamangiu, București, 2008, p. 82.

¹⁸ „Produs” înseamnă orice avantaj economic obținut din infracțiune. Acest avantaj poate consta din bunuri de orice natură, astfel cum sunt definite la liniuța următoare; „bun” înseamnă un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu sau un drept asupra unui astfel de bun; „instrument” înseamnă orice obiect utilizat sau destinat a fi utilizat, în orice mod, în tot sau în parte, pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni; „confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură dispusă de o instanță în urma unei proceduri în legătură cu o infracțiune sau infracțiuni, având ca rezultat deposedarea definitivă de bunul respectiv; „persoană juridică” înseamnă o entitate având acest statut în temeiul dreptului intern aplicabil, cu excepția statelor sau altor entități publice în exercițiul prerogativelor lor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

¹⁹ Expunere de motive privind Legea nr. 63/2012, disponibil la adresa www.cdep.ro.

art. 118 sunt supuse confiscării speciale următoarele categorii de bunuri: a) bunurile produse prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală; b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, la săvârșirea unei infracțiuni, dacă sunt ale infractorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor; c) bunurile produse, modificate sau adaptate în scopul săvârșirii unei infracțiuni, dacă au fost utilizate la comiterea acesteia și dacă sunt ale infractorului; d) bunurile care au fost date pentru a determina săvârșirea unei fapte sau pentru a răsplăti pe făptuitor; e) bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia; f) bunurile a căror deținere este interzisă de lege.

De asemenea există și dispoziții prevăzute în Partea specială a Codului penal, în Capitolul 1 al Titlului VI – Infracțiuni care aduc atingere unor activități de interes public sau a altor activități reglementate de lege, unde prin prevederile art. 254 C. pen. (luarea de mită sau corupția pasivă), art. 255 C. pen. (darea de mită sau corupția activă)²⁰; art. 256 C. pen. (primirea de foloase necuvenite) și art. 257 C. pen. (traficul de influență) sunt incriminate și sancționate faptele de corupție, aceste prevederi având în conținutul lor și dispoziții ce fac referire la măsura confiscării²¹.

Putem menționa de asemenea Legea nr. 78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție²² prin care se instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor ce reprezintă infracțiuni de corupție, infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție și infracțiuni aflate în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau infracțiuni asimilate acestora, la care se adaugă infracțiunile îndreptate împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene, precum și dispoziții referitoare la măsura confiscării banilor, valorilor sau oricăror alte bunuri care au făcut obiectul acestor infracțiuni.

În categoria infracțiunilor de corupție prevăzute în Legea nr. 78/2000²³ sunt cuprinse infracțiunile prevăzute în art. 254-257 din Codul penal actual, infracțiunile prevăzute la art. 6¹ și 8² din prezenta lege, precum și infracțiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infracțiunilor prevăzute la art. 254-257 din Codul penal și la art. 6¹ și 8² din Legea nr. 78/2000²⁴. Articolul 6¹ cuprinde dispoziții speciale referitoare la confiscarea specială, care reprezintă de fapt reluarea reglementărilor prevăzute la art. 257, alin. (2) C. pen., și anume: „bani, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute în alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

²⁰ Termenii de corupție activă, respectiv corupție pasivă au fost preluați de legislația românească din Convenția Penală privind corupția semnată la Strasbourg în 27 ianuarie 1999 și ratificată de România prin Legea nr. 27/2002 pentru ratificarea Convenției Penale privind corupția, publicată în M. Of. nr. 65 din 30 ianuarie 2002.

²¹ Prin prevederile art. 254 alin. (3) „bani, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul luării de mită se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani”. Prin prevederile art. 255 alin. (4) „dispozițiile art. 254 alin. (3) se aplică în mod corespunzător, chiar dacă oferta nu a fost urmată de acceptare”. În cazul prevederilor art. 256 alin. (2) „dispozițiile art. 256 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”, iar în cuprinsul art. 257 alin. (2) se prevede că „dispozițiile art. 256 alin. (2) se aplică în mod corespunzător”.

²² M. Of. nr. 219 din 18 mai 2000.

²³ Alin. (1) al art. 5 a fost modificat de pct. 1 al art. I din Titlul I Cartea a II-a din Legea nr. 161/2003, publicată în M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003.

²⁴ A.L. Lorincz, *Drept procesual penal (cu modificările legislative operate prin Mica reformă și referiri la prevederile Noului Cod de procedură penală)*, Ed. Universul Juridic, București, 2011, p. 545; S. Corlățeanu, D. Ciuncan, *Infracțiuni de corupție și infracțiuni privind piața de capital*, Ed. Universul Juridic, 2009, p. 48.

Infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție sunt prevăzute la art. 17 din Legea nr. 78/2000, unde sunt incriminate următoarele fapte: tănuirea bunurilor provenite din săvârșirea unei infracțiuni, asocierea în vederea săvârșirii unei infracțiuni, abuzul în serviciu contra intereselor publice, abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor și abuzul în serviciu prin îngădirea unor drepturi, infracțiunile de spălare a banilor, traficul de droguri, traficul de substanțe toxice și nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor.

În secțiunea 4¹ („Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene”²⁵) sunt incriminate²⁶ prin prevederile art. 18¹-18⁵ următoarele fapte²⁷: folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care a avut ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, precum și omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta a avut ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri. În același timp, prin prezenta secțiune este incriminată neglijența în serviciu a conducătorilor agenților economici care a avut ca rezultat săvârșirea uneia dintre infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție sau de spălare de bani de către persoanele care se află în subordinea lor și acționează în numele agenților economici. În cazul săvârșirii acestor tipuri de infracțiuni, în cuprinsul art. 19 sunt stipulate dispoziții referitoare la confiscarea banilor, valorilor sau oricăror alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor²⁸.

Legea nr. 286/2009²⁹ reglementează măsura confiscării speciale prin prevederile art. 112 unde sunt prevăzute principalele categorii de bunuri care sunt supuse confiscării speciale în cazul săvârșirii de către o persoană de fapte prevăzute de legea penală. În ceea ce privește dispozițiile referitoare la infracțiunile de corupție, acestea au fost grupate în cadrul Titlului V al noului Cod penal denumit „Infracțiuni de corupție și de serviciu”. În acest sens, la **infracțiunea de luare de mită**, prevăzută la art. 289, la alin. (3) sunt stipulate dispoziții privitoare la confiscarea specială, acestea cuprinzând reglementări asemănătoare

²⁵ Secțiunea 4¹ din Cap. III a fost introdusă de pct. 18 al art. I din Titlul I Cartea a II-a din Legea nr. 161/2003, publicată în M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003. Incriminarea acestor fapte de corupție s-a realizat ca urmare a necesității îndeplinirii obligațiilor asumate prin Convenția privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene – Convenția PIF 1995.

²⁶ Incriminarea acestor fapte de corupție s-a realizat ca urmare a necesității îndeplinirii obligațiilor asumate prin Convenția privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene – Convenția PIF 1995.

²⁷ A. Boroî, M. Gorunescu, I.A. Barbu, *Drept penal al afacerilor*, Ed. C.H. Beck, București, 2011, p. 469; S. Corlățeanu, D. Ciuncan, *Infracțiuni de corupție și infracțiuni privind piața de capital*, Ed. Universul Juridic, București, 2009, p. 107; A. L. Lorincz, *Drept procesual penal (cu modificările legislative operate prin Mica reformă și referiri la prevederile Noului Cod de procedură penală)*, Ed. Universul Juridic, București, 2011, p. 545; M.A. Hotca, M. Dobrinioiu, *Infracțiuni prevăzute în legi speciale*, Ed. C.H. Beck, București, 2010, p. 372; C.F. Ușvat, *Infracțiunile de corupție în contextul reglementărilor europene*, Ed. Universul Juridic, București, 2010, p. 392 și 393; D. Ioan, D. Banciu, S.M. Rădulescu, *Corupția în România-realitate și percepție socială*, Ed. Lumina Lex, București, 2005, p. 51.

²⁸ Pentru săvârșirea acestor tipuri de infracțiuni se prevede în conținutul art. 19 ca „banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani”.

²⁹ Publicată în M. Of. nr. 510 din 24 iulie 2009.

cu cele cuprinse în art. 254 alin. (3) C. pen., dar singura diferență este reprezentată de faptul că în noul text de lege sunt supuse confiscării doar „banii, valorile sau orice alte bunuri primite”³⁰. De asemenea, în textul noului Cod penal nu mai este incriminată fapta de primire de foloase necuvenite, așa cum este ea prevăzută în art. 256 din actualul Cod penal, ci în cuprinsul art. 289 NCP se regăsește în conținutul elementului material al laturii obiective și primirea de către funcționar a banilor sau foloaselor nedatorate după îndeplinirea actului în baza atribuțiilor de serviciu³¹. Și în cazul **infracțiunii de dare de mită**, prevăzută la art. 290 din Legea nr. 286/2009, la alin. (5) sunt dispoziții asemănătoare cu cele prevăzute la art. 255 alin. (4) C. pen. referitoare la confiscarea specială, singura diferență de semnalat face referire la faptul că noul text are în vedere „banii, valorile sau orice alte bunuri oferite sau date” care sunt supuse confiscării³².

Prevederile art. 293 NCP unde sunt incriminate **fapte săvârșite de către membrii instanțelor de arbitraj sau în legătură cu aceștia** se aplică în mod corespunzător atât în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită, cât și în ceea ce privește infracțiunea de dare de mită, atunci când aceste infracțiuni sunt săvârșite de către membrii instanțelor de arbitraj sau în legătură cu activitatea acestora, indiferent dacă procedura arbitrală se desfășoară în baza legii române sau în baza unei alte legi, aceste dispoziții reprezentând o transpunere în plan național a dispozițiilor Protocolului adițional la Convenția penală privind corupția³³, adoptat la Strasbourg prin care se impune sancționarea de către statele membre ale Consiliului Europei și de către celelalte state semnatare ale acestui protocol a faptelor de corupție.

În ceea ce privește **infracțiunea de trafic de influență** prevăzută la art. 291 la alin. (2) sunt prevăzute dispoziții referitoare la confiscarea specială asemănătoare cu cele prevăzute în textul art. 257 alin. (2) C. pen.³⁴

Cu privire la confiscarea specială în cazul **infracțiunii de cumpărare de influență** prevăzută la art. 292 alin. (4), textul de lege precizează faptul că „banii, valorile sau orice alte bunuri date sau oferite sunt supuse confiscării, iar dacă acestea nu se mai găsesc se dispune confiscarea prin echivalent”.

Dispozițiile art. 294 NCP se aplică în cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute în Capitolul I – Infracțiuni de corupție (art. 289-292 NCP), de către funcționari străini sau în legătură cu aceștia, dacă, prin tratatele internaționale la care România este parte, nu se dispune altfel, textul prezentului articol nu face decât să transpună în conținutul Legii nr. 286/2009 prevederile art. 8¹ din Legea nr. 78/2000, dispozițiile referitoare la măsura confiscării speciale aplicându-se în mod corespunzător.

Pe de altă parte, legiuitorului român a constatat că, raportat la cerințele europene în materie, legislația are unele lacune³⁵ care au fost de fapt completate cu prevederile Legii nr.

³⁰ Al. Boroi, *Drept penal. Partea specială, conform Noului Cod penal*, Ed. C.H. Beck, București, 2011, p. 377; C.F. Ușvat, *Infracțiunile de corupție în contextul reglementărilor europene*, Ed. Universul juridic, București, 2010, p. 60.

³¹ M. Dobrinioiu, C.R. Romițan, *Primirea de foloase necuvenite și infracțiunea de luare de mită. Delimitări*, în R.D.P., nr. 2/2004, p. 106.

³² C.F. Ușvat, *Infracțiunile de corupție în contextul reglementărilor europene*, Ed. Universul Juridic, București, 2010, p. 223.

³³ Ratificat prin Legea nr. 260/2004, publicată în M. Of. nr. 612 din 7 iulie 2004.

³⁴ C.F. Ușvat, *Infracțiunile de corupție în contextul reglementărilor europene*, Ed. Universul Juridic, București, 2010, p. 316.

³⁵ Expunere de motive la Legea nr. 63/2012, disponibil la adresa www.cdep.ro.

63/2012³⁶, în fapt o transpunere în Codul penal și în Legea nr. 286/2009 a prevederilor art. 3 din Decizia –cadru 2005/212/JAI³⁷ și care ar fi trebuit să fie prevăzute în legislația națională până la data de 15 iunie 2007, așa cum prevede textul art. 6 alin. (2) din această decizie. Practic, alături de măsurile de siguranță prevăzute la art. 112 C. pen., se introduce o nouă măsură de siguranță denumită *confiscarea extinsă*. Confiscarea se numește „extinsă” pentru că se extinde și la alte bunuri decât cele pentru care s-a dovedit legătura cu infracțiunea, precum și la bunurile altor persoane decât cea condamnată, măsură ce poate fi

³⁶ M. Of. nr. 258 din 19 aprilie 2012.

³⁷ În art. 3 alin. (1) se prevede că fiecare stat membru ia cel puțin măsurile necesare care să-i permită, în condițiile prevăzute la alineatul (2), să confişte în totalitate sau în parte bunurile deţinute de o persoană condamnată pentru o infracţiune:

(a) comisă în cadrul unei organizații criminale, astfel cum este definită în Planul de acțiune 98/733/JAI din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală din statele membre ale Uniunii Europene [5], în cazul în care infracțiunea este prevăzută de:

- Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro [6],

- Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii [4],

- Decizia-cadru 2002/629/JAI a Consiliului din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane [7];

- Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate [8];

- Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind combaterea exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile [9];

- Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri [10];

(b) care este prevăzută de Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului [11],

cu condiția ca infracțiunea vizată de deciziile-cadru menționate anterior,

- în cazul în care nu privește spălarea de bani, să se pedepsească cu o pedeapsă privativă de libertate maximă cu o durată de cel puțin 5 până la 10 ani;

- în cazul în care privește spălarea de bani, să se pedepsească cu o pedeapsă privativă de libertate maximă cu o durată de cel puțin 4 ani;

și ca infracțiunea să fie de natură să genereze câștiguri financiare.

Alin. 2 prevede ca fiecare stat membru să ia măsurile necesare pentru a-i permite acestuia ca, în temeiul prezentului articol, să confişte cel puțin:

(a) în cazul în care o instanță națională este convinsă pe deplin, pe baza unor fapte specifice, că bunurile respective sunt rezultatul unor activități infracționale desfășurate de persoana condamnată în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută la alineatul (1) care este considerată rezonabilă de către instanță, având în vedere împrejurările cauzei, sau, alternativ;

(b) în cazul în care o instanță națională este convinsă pe deplin, pe baza unor fapte specifice, că bunurile respective sunt rezultatul unor activități infracționale similare desfășurate de persoana condamnată în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută la alineatul (1) care este considerată rezonabilă de către instanță, având în vedere împrejurările cauzei, sau, alternativ;

(c) în cazul în care se stabilește că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu veniturile legale ale persoanei condamnate și o instanță națională este convinsă pe deplin, pe baza unor fapte specifice, că bunurile respective sunt rezultatul unor activități infracționale desfășurate de persoana condamnată.

Alin. 3 – De asemenea, fiecare stat membru poate avea în vedere luarea măsurilor necesare pentru a-i permite acestuia să confişte, în tot sau în parte, bunurile obținute de asociații persoanei respective și a bunurilor transferate unei persoane juridice asupra căreia persoana respectivă exercită, fie acționând singură, fie în colaborare cu asociații săi, o influență determinantă. Aceste dispoziții sunt valabile și în cazul în care persoana respectivă primește o parte importantă din veniturile persoanei juridice.